Universiteit van Groningen

Gevorderde Algoritmen en Datastructuren door

Jos van der Til & Rene Zuidhof

21 Januari 2011

Inhoudsopgave

1	Introductie	2
2	Maximum flow probleem 2.1 Ford-Fulkerson algoritme	3 4 4
3	Depth-first search 3.1 Pseudocode	6
4	Breadth-first search 4.1 Pseudocode	8 8
5	Priority First Search	10
6	Conclusie	11
Lį	jst van figuren	12
Lį	jst van tabellen	13
Lį	jst van algoritmen	14
Α	Source Code	15

Introductie

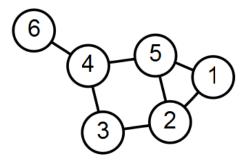
Dit verslag maakt deel uit van de cursus Gevorderde Algoritmen en Datastructuren van de Rijksuniversiteit Groningen. In dit verslag zal de tweede practicum opdracht behandeld worden. Deze opdracht omvat het vinden van een maximum flow in een flow network en de verschillende manieren, om dit te doen, te analyseren.

In hoofdstuk 2 zal het probleem van het vinden van een maximum flow en het gebruikte algoritme beschreven worden. De hoofdstukken 3, 4 & 5 beschrijven de algoritmen die gebruikt worden om een pad te vinden door het netwerk. De conclusies van dit onderzoek staan in hoofdstuk 6.

Maximum flow probleem

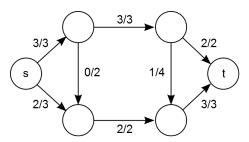
Om het probleem van het vinden van een maximum flow te kunnen begrijpen, volgt hier een korte introductie in de grafentheorie.

Een graaf is een verzameling punten (knopen) die verbonden zijn door lijnen (kanten). De kanten van een graaf kunnen een richting en/of een gewicht hebben. Een voorbeeld van een simpele graaf is te zien in figuur 2.1.

Figuur 2.1: Een ongerichte en ongewogen graaf met 6 nodes

In figuur 2.2 is een voorbeeld van een flow network te zien. De flow in deze afbeelding is maximaal, immers de capaciteit van de beide kanten die leiden naar t is volledig benut. Tevens is het duidelijk dat dit een gerichte (pijlen in plaats van lijnen als kanten) en gewogen (getallen bij de kanten) graaf is.

Figuur 2.2: Voorbeeld van een flow netwerk met een maximum flow van s naar t. De getallen zijn flow / max capaciteit.

Het probleem is nu om een flow te vinden van s naar t die maximaal is. Om dit op te lossen is er het Ford-Fulkerson algoritme, vernoemd naar L.R. Ford en D.R. Fulkerson die dit algoritme publiceerden in 1956. Deze wordt nader toegelicht in paragraaf 2.1.

2.1 Ford-Fulkerson algoritme

Het algoritme van Ford & Fulkerson werkt eigenlijk volgens een heel simpel principe. Zolang er een pad is van s naar t met beschikbare capaciteit, dan wordt de flow daar langs gestuurd. Dit wordt herhaalt totdat er geen pad meer mogelijk is. Een pad van s naar t met beschikbare capaciteit wordt een 'augmenting path' genoemd.

De eisen die gesteld worden aan een geldige flow zijn:

- De flow mag nooit groter zijn de de capacity van een kant. $0 \le flow(u, v) \le capacity(u, v)$
- De netto flow van een node is gelijk aan 0. Dit geldt niet voor s of t.

$$\sum_{e \in E^{-}} \sum_{v \in E^{+}} flow(e) - flow(v) = 0$$

Waar E^- de verzameling van uitgaande kanten is en E^+ de verzameling inkomende kanten van knoop E is.

Omdat het Ford-Fulkerson algoritme niet aangeeft op welke manier er een 'augmenting path' gevonden dient te worden, zijn er meerdere methodes beschikbaar. De methodes die onderzocht zullen worden in dit document zijn:

- 1. Depth-first search;
- 2. Breadth-first search;
- 3. Priority-first search.

2.1.1 Pseudocode

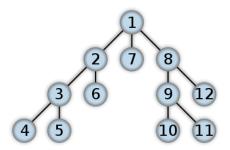
De pseudocode van het algoritme is te vinden in algoritme 1.

Algoritme 1 Ford-Fulkerson Algorithm

```
Require: Input: Flow network N containing graph G
  for all edge e \in N do
     flow(e) \leftarrow 0
  end for
  stop \leftarrow \mathbf{false}
  repeat
     traverse G starting at s to find an augmenting path to t (\pi)
     if an augmenting path \pi exists then
        \Delta \leftarrow +\infty
        for all edge e \in \pi do
           if residual capacity(e) \leq \Delta then
              \Delta \leftarrow \text{residual capacity}(e)
           end if
        end for
        for all edge e \in \pi do
           {\bf if}\ e is a forward edge {\bf then}
              flow(e) \leftarrow flow(e) + \Delta
           else
              flow(e) \leftarrow flow(e) - \Delta
           end if
        end for
     else
        stop \leftarrow \mathbf{true}
     end if
   until stop
```

Depth-first search

De eerste methode die onderzocht is voor het zoeken naar een augmented path is de Depth-first search methode. Deze methode zal, zoals de naam suggereert, de diepte in gaan op zoek naar t. Dit is geïllustreerd in figuur 3.1, de getallen op de knopen geven aan in welke volgorde ze doorzocht zijn.

Figuur 3.1: Depth-first doorzoeken van een boom

De recursieve methode DFS verwacht als invoer een graaf g, een start vertex s, een eind vertex t en een map parents. Deze map wordt later gebruikt om de weg van t naar s te vinden. Bij elke aanroep zal s gelabeld worden als EXPLORED. Hierna zullen alle aanliggende kanten van s bijlangs gegaan worden om te kijken of hier nog een eventueel pad mogelijk is. Dit wordt gedaan door te kijken naar de overstaande knoop w via e. Wanneer w gelabeld is als UNEXPLORED en de kant e nog een capaciteit heeft, is hier een pad mogelijk. e zal nu gezet worden als de parent van w en daarnaast ook nog gelabeld worden als DISCOVERY. Nu zal een recursieve aanroep gedaan worden met de parameters respectievelijk g, w, t en parents. Als w niet gelabeld is als UNEXPLORED zal e gelabeld worden als BACK.

3.1 Pseudocode

De pseudocode waar de code op gebaseerd is, is te vinden in algoritme 2. Wanneer het eindpunt t bereikt is kan het algoritme stoppen. Nu kan met behulp van de parents gezocht worden naar een pad van s naar t door te kijken wat

de parent edge e is van t. Nu zal gekeken worden naar de parent edge van de overstaande van t via edge e. Door dit te doen tot er geen parent edge is zal s bereikt worden.

Algoritme 2 Depth-first search Algorithm

```
Require: Input: Graph g, Start vertex s, End vertex t, HashMap parents with vertexes and its parent edges
Label s as EXPLORED
for all edge e \in s.incidentEdges do

if e is not labeled as UNEXPLORED \land s.residualCapacity(e) > 0 then

w \leftarrow g.opposite(s, e)

if w is labeled as UNEXPLORED then

label e as DISCOVERY edge

set e as parent of w in the hashmap parents

recursive call with g, w, t and parents

else

label e as BACK edge

end if

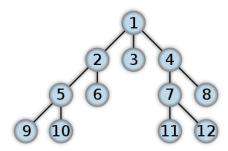
end if

end for
```

Breadth-first search

De tweede manier om een augmenting path te vinden in een graaf is de breadthfirst search. Deze methode, die ook gebruikt wordt in het Edmonds-Karp algoritme, vindt het kortste pad van s naar t. Het kortste pad is in dit geval gedefineert als het pad met het laagste aantal kanten.

Het breadth-first doorlopen van een graaf is niet anders dan dat dat bij een tree gebeurt, elk niveau wordt volledig doorzocht, voordat het algoritme naar het niveau daar onder gaat. Dit is te zien in figuur 4, de getallen op de knopen geven aan in welke volgorde de boom doorzocht wordt.

Figuur 4.1: Breadth-first doorlopen van een boom

Om vervolgens het pad van s naar t te vinden in een graaf, wordt eerst de graaf doorlopen volgens het breadth-first principe totdat t gevonden is. Terwijl de graaf doorlopen wordt, wordt bijgehouden welke kant leid naar welke knoop. Hierdoor is het gemakkelijk om het pad van t naar s terug te vinden. De pseudocode voor dit algoritme is te vinden in algoritme 3.

4.1 Pseudocode

4.2 Analyse

Algoritme 3 Breadth-first search path finding

```
Require: Input: Graph G, Node s, Node t
  Output: An augmenting path, or an empty path if none found.
  Q \leftarrow \text{new queue}
  M \leftarrow \text{new hashmap}
  s.\mathsf{state} \leftarrow \mathit{EXPLORED}
  Q.enqueue(s)
  while \neg Q.isEmpty() do
    v \leftarrow Q.\text{dequeue}()
    for all edge e \in G.incidentEdges(v) do
       if e.state = UNEXPLORED \land e.residualCapacity() > 0 then
          w \leftarrow G.opposite(v, e)
         if \neg w.state = EXPLORED then
            Q.enqueue(w)
            Q.state = EXPLORED
            M.put(w, e) {w discovered through edge e}
            e.state = DISCOVERY
            if e.start = w then
               Mark e as forward
            else
               Mark e as backward
            end if
            if w = t then
               pathFound \leftarrow \mathbf{false}
              p \leftarrow w
               path \leftarrow \text{new list}
               while ¬pathFound do
                 c \leftarrow M.\text{get}(p) {Retreive edge c that led to p}
                 path.add(c) {Add edge c to the path}
                 p \leftarrow G.\text{opposite}(p, c) \{ \text{ Go back another step in the graph} \}
                 if p = s then
                    pathFound \leftarrow true {We found the start node, we are done.}
                 end if
               end while
               return path
            end if
          end if
       else
          e.state \leftarrow BACKWARD
       end if
    end for
  end while
  return empty list {No path found}
```

Priority First Search

Conclusie

Lijst van figuren

2.1	Een ongerichte en ongewogen graaf met 6 nodes	
2.2	Voorbeeld van een flow netwerk met een maximum flow van s naar t . De getallen zijn flow / max capaciteit	3
3.1	Depth-first doorzoeken van een boom	6
4.1	Breadth-first doorlopen van een boom	8

Lijst van tabellen

Lijst van algoritmen

1	Ford-Fulkerson Algorithm									5
2	Depth-first search Algorithm									7
3	Breadth-first search path finding .									9

Bijlage A Source Code

Source code HIER